

עצות פיננסיות לפני הבחירות

החודש, מי שהחזיק דולארים, היכה את הבורסה ואת כל מה ומי שאתם הוציאו. הדולר עשה 12%: הבורסה נפלה שוב, המרד, ככל הנראה, יעשה רק 10% ואולי 11%. הרוץ מזה, גם הביטחון שווה משהו.

בינתיים, כמו שאני טוען כבר כמה חודשים, הפתים הוא עדיין ההשקעה הטובה והבטוחה ביותר. יש לכם עוד לבטח חודשים, ואולי אפילו שלושה, עד שהגזירות החדשות יתחילו לנחות עלינו.

מי שנוסע לחו"ל, יודע מה לעשות. מי שלא יודע, או לא נוסע, או שאין לו שקלים — ימתין. בשיהיו לו שקלים, ימיר אותם לדולארים. הם עדיין המטבע המבוקש ביותר בעולם, למרות הסיפורים של כל מיני מומחים ויועצים ופרשנים, שציקר מומחיותם היא לייצן מה לעשות בכספים של אחרים, תמורת שכר-ישרחה שאינו מתקבל על הדעת.

על פי החוק, מותר רק לננקים ולסוחרים מוסמכים לסחור במט"ח.

מקרה יינות מחייה עכברים

מה אתם עושים אם מגיעים אורחים באורח בלתי-צפוי, הא? ולמגניתי-לבכם, אבוי לכם, אין תחת ירכם יין מתאים, שהוא גם מקורר כיאות לאנייני-טעם. יש פיתרון, והוא נמצא, כמוכנן, אך ורק אצל הכולבו המפורסם בניו-יורק, הריהו האמאכר-שליימר.

ובכן, רבותי אניידייין והטעם, שנתפסו ללא

מקרר-היינות המיידני קר-ציפורים על הפסנתר

יין מקורר: הפיתרון בקצה אצבעותיכם. כל מה שעליכם לעשות הוא לשלוח 300 דולר לכולבו וזה ישלח לכם, בדואר-חבילות, את המצאה האחרונה בתחום קרור-יינות מיידני, ושוב לא תהיו במבוכה, כאשר אורחים תאניידיין יבקשו את היין האהוב עליהם.

כל אשר תעשו הוא ללחוץ במקום הנכון כמכשיר-הפלאים.

והנה שאר הפרטים של המצאתי המאה. דייח-חמצית הפחמן (גאז) דחוס, כמעט כמו בוסדה, נדחס אל התא הפנימי של המכשיר המהולל, וכאשר הגאז מתפשט, הוא מקרר את הבקבוק. תוך כמה דקות הבקבוק מתקרר, וכך גם היין אשר בו.

ניתן לכוון את מידת הקורר הצויה, וגם זאת על פי חוברת מצורפת, המציינת את בעליה בכל הידע הדרוש כדי לדעת — אלא מה? — מהי הטמפרטורה הנכונה והמתאימה לכל סוג ומין של יין.

המיכל של המכשיר עשוי עץ משובח, כך כתוב, עם שייכת פלסטיק בפנים, השומרת על הקור ומייצבת את הלחץ הגאזי. מד-לחץ ומרומם מצורפים למכשיר. מימדיו של המכשיר כמימדי בקבוק יין ראוי לשמו. המחיר כולל אחריות בלתי-מסוייגת.

מותר להביא ארצה בתור קן לציפורים גוססות, או מכשיר הנשמה לעכברים שנתפסו במלכות-עכברים והטעונים החייה מהירה. איש לא יחשוך בכס שזוהו מה שהוא מתיימר להיות. כדאי וראוי להצבה על הפסנתר בסלון, וכל מי שישאל מה זה — יאמר לו זה סוד. אך כל הסיכוי שלא ישאלו, מחמת הבושה. כך גם בכס. מייד יראו שזה מכשיר החייה לעכברים, ועליו אין משלמים מכס. כדאי.

לשאול (אבל לא שואלים). יש לך שוב קבלה. הולכים לסניף השלישי, מראים קבלה על מזומן, או אפילו על הפקדת צ'ק. בבוקר שלמחרת מגלגלים את הכל חזרה. גילגלת שלוש פעמים מיליון שקל בתפ"ס, מגיעים לך שלוש פעמים חצי אחוז ממיליון ודרי לבס 15,000 שקלים על חשבון הבנק, בלי עמלה ובלוי מכס.

אתם רשאים לנסות. השיטה עובדת. עכשיו, אולי, אחרי שמנהלי הסניפים קראו את הסיפור, קצת פחות.

איך לסדר את הבנק

להורמנות זו חכיתי. חכיתי להורמנות שמיהו יבוא, או ילפן, או ילחש באוזן: איך אפשר לסדר את הבנק. והנה זה הגיע סוף-סוף. תחילה, כמנהגי, אני מבקש להודות למי שסיפר לי את הפנטזי, ומטעמים מוכנים רוצה להישאר בעילום-שם. בעניין זה, המטרה איך לסדר את הבנק מקרשת את עילום-השם. ובמקום לכלכל הרבה את המוח, ניגש לעניין.

על תפ"ס שמעתם? ולא לה שלא שמעו, כסום שמעל 50 אלף שקל אפשר להפקיד בבנק תמורת ריבית יומית, זהו התפ"ס — או בלשון הבנקים, תעודת פיקדון סחירות. ככל שהסכום יותר גדול, הריבית היומית יותר גבוהה. והריבית שהבנקים נותנים יותר גדולה, ככל שהם יותר בגרעון נזילות.

תתפלאו, גם לננקים יש בעיות של נילות אצל בנק-ישראל. וכדי להימנע מקנסות יקרים, הם מוכנים לקחת את כספך ליום, יומיים, 10 ימים, כמה שתצוה, ומוכנים לשלם ריבית יומית של נניה, חצי אחוז, שהם היום וככל חודש מאי שחלף, יותר משיעור האינפלציה, שאותה נדע בדיוק 15% לחודש זה.

נו, אז לכו עושים כמה מיליונים ליום או יומיים כדאי להשקיע בתפ"ס. בספקם אתה חייב להודיע מראש לכמה ימים אתה מסקיך — ליתר דיוק, לשבוע, לשבועיים או לשבועות של שבוע. עוד משהו: אין עמלות. אין מיסים, ששוט אין, אז אם נניח שאתה מסקיך בבנק מיליון שקל לפני הצהריים ובערב אתה נותן צ'ק, הרווחת 5000 (חמשת אלפים) שקלים. זה לא הולך ברגל וגם, כאמור, נקי ממס ועמלות.

זהו, יש חכמים, בעיקר מישוב בעל אופי חרדי צפוני לתל-אביב, המגיעים לבנק "שלום", משהו לפני הסגירה בצהריים, עם מיוודה שכתוכה נחים, בחבילות של מאה, שטרות של אלף שקל. בסך הכל צריך עשר חבילות, והנה יש מיליון במזומן. שביל 10 מיליון שקלים צריך רק מאה חבילות ומיוודה יותר גדולה, ואז גם מקבלים ריבית יומית יותר גבוהה.

אם יש לכם איזה מבר, או חבר, או ידיד, או סתם אחד שלא יודע מה לעשות עם מיליון שקל במשך היום, ישלוחו לכם. תבטיחו לו ארוחת-ערב דשנה למחרת. אני מקווה שהסרינצים מוכן.

ובכן, בעיר הצפונית לתל-אביב פיתחו שיטה חדשה המאפשרת תשואה — איזה מילה — של פי שלושה ביום אחד. כלומר, אני מקווה שאתם עוקבים אחרי, איך להפקיד מיליון ולקבל 15 אלף שקל ביום אחד — והכל "יושר וכשר". ובכן, התהליך הוא זה. אבל תנאי ראשון שלוש חשבונות עז"ש בסניפי אותו בנק. אתה בא עם המיוודה לסניף לפני הצהריים, מסקיך מיליון שקל במזומן. מקבל קבלה (עם חותמת). עם פתיחת הסניף השני, אחרי-הצהריים, אתה מושך צ'ק ומסקיד אותו בתפ"ס. יש כיסוי. הרי יש לך קבלה ואפשר גם

הגדולות, המבטיחות הכל לכל ומכל כל. לפחות העיתונים יוויחו משהו. אולי גם בעלי העניין. הם ימשיכו לקנות את המניות של עצמם במחירים ממוחכים ולמשכן את המניות לקבלת אשראי נוסף מהבנק, שבכספו קנו את החבילה הראשונה של המניות.

היה לי ויכוח, עם ידיד. לא הגענו לפיכום אבל משהו מנקר בראשי.

כהן-אורגד כל אחד יעודד

המניות הבנקאיות שנותנות תשואה דולארית של 19% — למרות מה שעלול לקרות, כדאי היום לקנות, לא הרבה, לא מעט. נניח חמישית או רבע מהתק. על מירווח כזה כדאי להסתכן, אפילו אם הבנקים בעוד חמש שנים יגנחו, אתם הרי תוכלו למכור אותם בכל עת.

ועכשיו, לקראת החג החלבי, אני מציע לכם לאכול הרבה גבינה, ולא חשוב הצבע, כי המחיר יעלה שוב — ואל תשכחו לקנות מיצרי-מוזון בסוף החודש, זה יותר טוב מבורסה.

דוגמה אמריקאית

אצל האנשים בושינגטון אין חכמות. שם חייב כל פקיד בכיר, וזה כולל את נשיא ארצות-הברית, להצהיר, אחת לשנה, על כל הוננו ועל כל הכנסותיו, מכל מקור שהוא. השבוע פורסם הדוח של רונאלד רגן. זה שהוא מיליונר, זה כבר ידוע. אבל הוא גם לא הסתיר את העובדה שבשנת המס האחרונה הוא קיבל מנתן אישיות (החייבות כמס) בשווי הכולל, והמדוייק, של 8336 דולר. הנה הפרוט: עניבת-בוקרים עם סיכת עניבות מזהב (300 דולר, שי לא אוהדים); מעל-עור (350 דולר, מתנת ידיד); מגפי בוקרים (596 דולר, מיצרני מגפיים); שני מכשירי-שמיעה (1590 דולר, מחברות מיסד ריות) ותשלום חלקי עבור ג'יפ משומש לחוותו בקליפורניה (5500 דולר), מתנת קבוצת ידידים קרובים.

בבורסה אין חדש

בבורסה אין חדש. המפליא הוא שגם כשהן, מניות, עולות במשהו, הן יורדות במשהו כפול. וישוה עשה חשבון שהחודש ירד, או נפל, ערך המניות בבורסה, בעוד איזה 500 מיליון דולר. יזמן שיש עוד מה להפסיד.

אם אתם לא מוכרחים להפסיד, אל תיכנסו.

מי שחושב שהוא מתוכם — שילך ויצוד אריות בקניה, או פילים בדרום-אפריקה. בשיחזור, אחרי שנה וחצי, ימצא שמניותיו עלו, אפילו ריאלית. הנה, גם שרי-האוצר יגאל בהרוארגו, וגם המבקש לרשת את כיסאו, גר עקובי, שניהם אומרים שיעודרו את הבורסה. גבדה היא שהבורסה לא מתעודרת ערב בחירות.

יעקובי כל אחד מבטיח

ואחרי הבחירות יהיו גירות, והבורסה תיכנס לשינת-חורף ארוכה. כשהבורסה באמת תתעורר, תכנסו תגל השלישי אם בכלל. בינתיים תעשו מה שאתם רוצים, כל אתם שיש להם עדי-כספים — שומרים על ערכם הריאלי, ותאמינו לי שזה קשה ויהיה עוד הרבה יותר קשה אחרי הבחירות. השבוע הייתי בבורסה, שם רבו. נאמת משעמם. אני כל הזמן חושב לעצמי מה יקרה לכל העיתונים המפרסמים מדי יום שני עמודים, או עמוד אחד, של שערי המניות והגא"ח, כאשר לא יהיה מה לפרסם. עד הבחירות אפשר, במקום שערים, להכניס מודעות של שתי המיפלגות